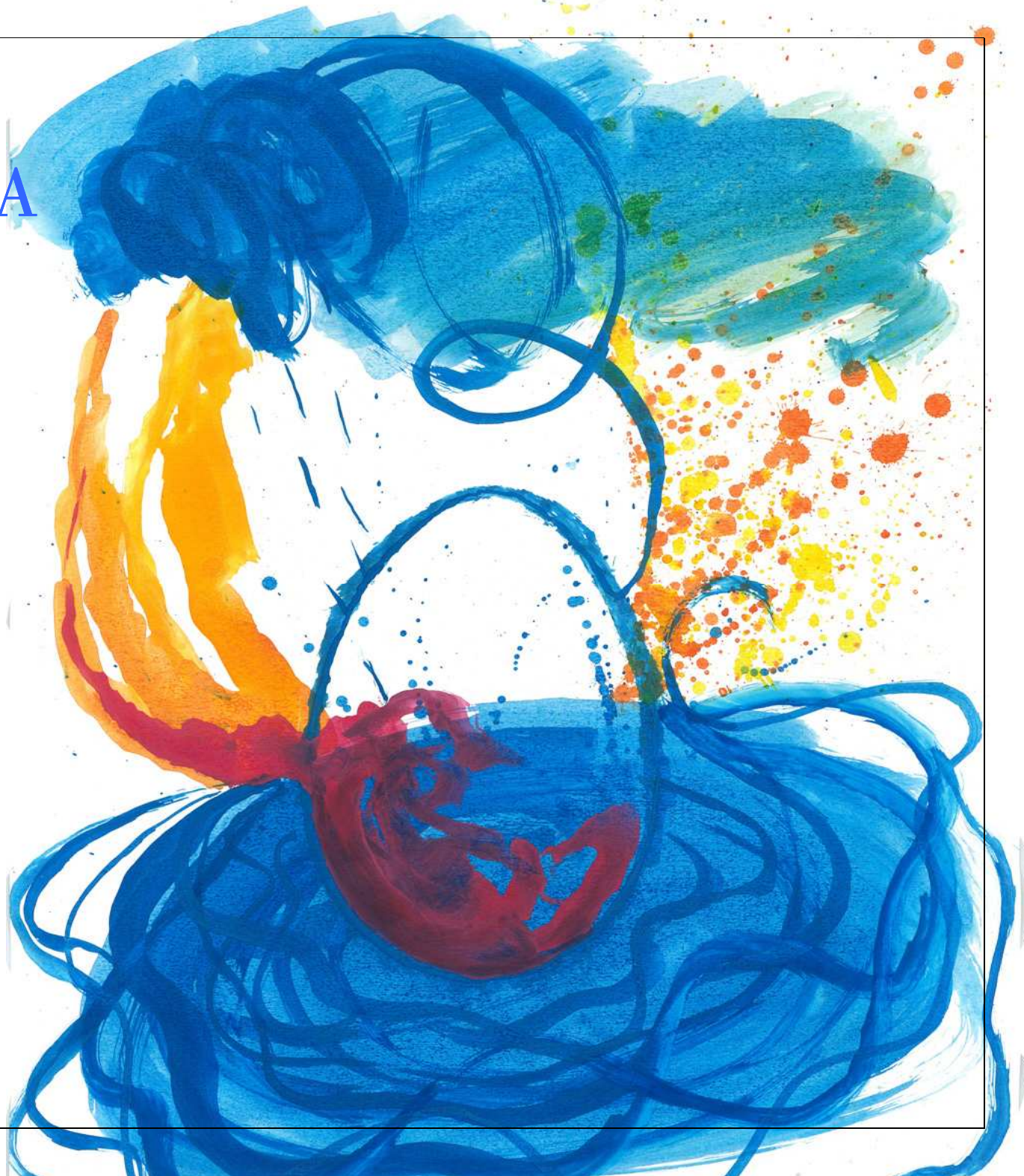


LA MÀ DE TAAROA





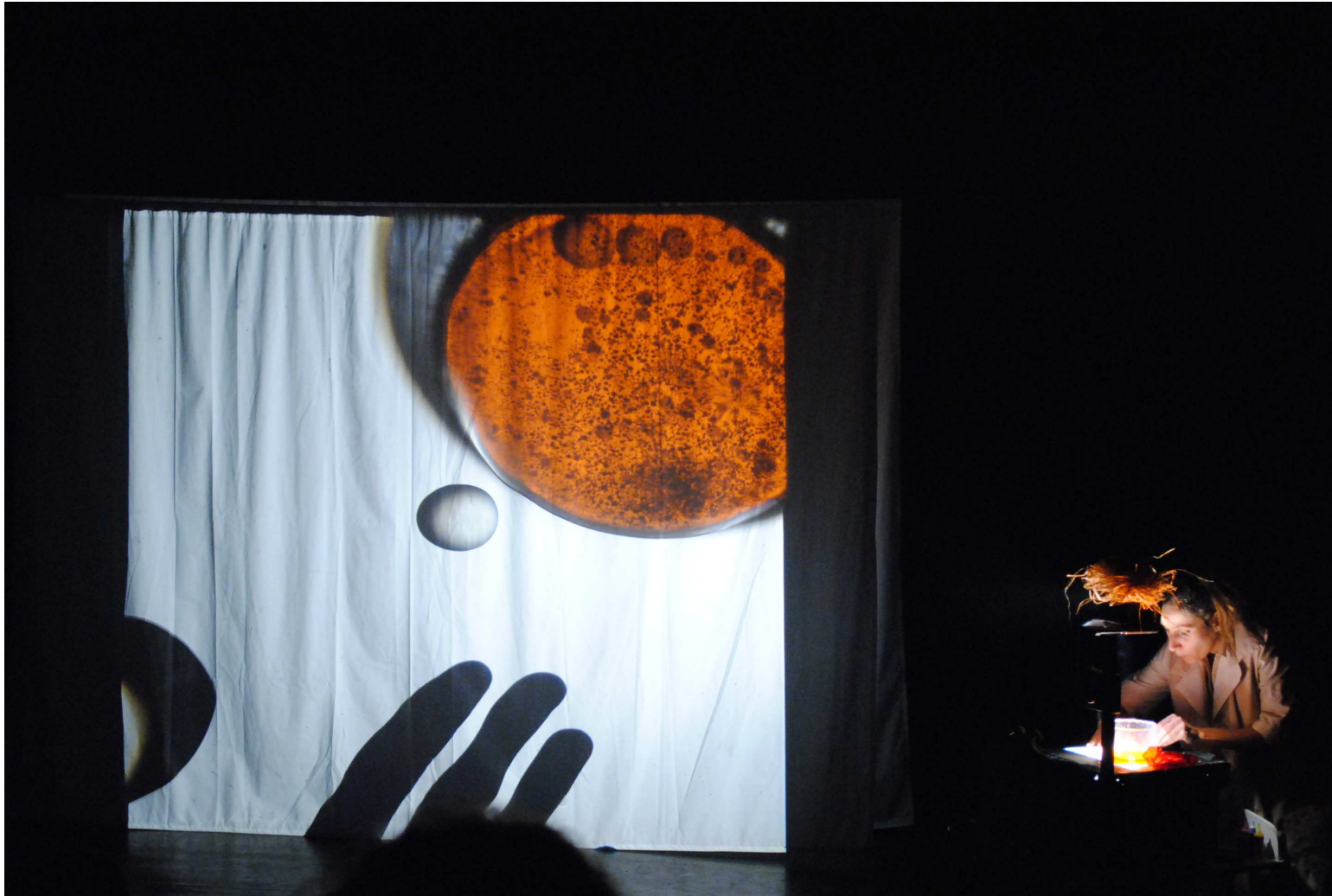
Què va ser abans l'ou o la gallina?

El tema. *La mà de Taaroa* parteix d'un mite d'Oceania sobre la creació de l'univers i s'emmarca dins d'una tradició mil·lenària, la de buscar i donar explicació a un fet meravellós: La creació de tot el que ens envolta.

La història parteix del mite del déu Taaroa (deïtat venerada en algunes parts d'Oceania), com a responsable de la creació de l'univers. Taaroa crea tot que ens envolta a partir d'un ou i amb la seva suor el mar. Encara que aquest últim va ser creat d'una manera inconscient, ja que ell en aquell moment dormia...

L'espectacle traça una història en la que, a part de mostrar-se el mite en la seva totalitat, incideix en dos aspectes importants: per un costat en contingut, pel propi fet d'explicar d'una forma tradicional l'origen de les coses des del no res. I per l'altre, el de la forma en què l'expliquem. Amb elements com ara les ombres i el joc d'objectes i pintura executada davant de l'espectador amb retroprojecció.







La mare dels ous

L'**ou còsmic** és una al·legoria per explicar l'origen de l'univers i de la Terra.

Les primeres cultures que recullen aquest mite són l'egípcia, l'hindú (el Brahmanda Purana) i la xinesa i, posteriorment, apareixerà a les històries sobre cosmogonia dels finlandesos. Aquest ou pot provenir d'un animal o no i ser incubat o no, depenent de la cultura, però en trencar-se la seva closca en totes les cultures coincideix en què emergeix el món.

Aquesta idea va ser recollida pels científics dels anys 30 com a metàfora per explicar que tot el cosmos provenia d'un sol àtom, com per exemple a les obres de [Georges Lemaitre](#). La idea va ser abandonada en favor del [Big Bang](#), que crea alhora l'espai, el temps i la matèria, tot i que manté la noció de màxima concreció en un punt.

La nostra mare dels ous, el projecte “la mà de Taaroa” és la inquietud inherent d'explicar històries. Combinant els llenguatges teatral, plàstic i musical. Però també és la inquietud inherent a l'home de respondre a les preguntes de per què som aquí? per què existim? què és el no-res? D'on venen les coses que ens envolten, el mar que coneixem...



Sinopsi

Al principi no existia res, res excepte un ou.

Un ou surant enmig del no res. Enmig de la foscor més absoluta l'ou va esclatar provocant el naixement del déu Taaroa. Aquest, en adonar-se que vivia enmig del no res va crear, amb les restes de l'ou, l'Univers. I quan ja havia creat els planetes, les estrelles i el Sol, va decidir crear un món perfecte on viure. Llavors va crear el planeta terra amb les muntanyes, els volcans, les plantes, els animals i més tard l'home. Cansat per l'esforç, Taaroa va decidir ajeure's i dormir. Llavors les gotes de la seva suor van començar a caure del seu cos, i en ajuntar-se, van convertir-se en una massa d'aigua de dimensions enormes: el mar i els oceans...





Notes sobre l'espectacle

ELS PERSONATGES

Els personatges de *La mà de Taaroa* són: El Narrador i els seus acompanyants. Una mena de trobadors moderns. El músic i la pintora. El Déu Taaroa simbolitzat i representat per ombres corporals. I a través de la màscara, l'home.

PROJECCIÓ EN DIRECTE

Es fa servir un retroprojector a la vista del públic on es manipulen tot tipus de materials i d'objectes, com ara papers de colors, líquids o sorra a sobre de la pantalla, o pintures que van prenen forma a l'escenari i que interactuen amb els actors.

TREBALL D'OMBRES

“Les ombres ens introdueixen en un món en el qual la repetició naturalista té prohibida l'entrada. El teatre d'ombres no intenta duplicar el món quotidià, sino fer-ne sorgir un altre en el qual és imprescindible la imaginació.” [...] “La pantalla, mur translúcid



separa el lloc quotidià del lloc de la *màgia*"¹. És per això que utilitzarem aquest llenguatge ja que creiem que el món de Taaroa ha de ser màgic, de vegades fantasmagòric o allunyat del naturalisme i la realitat de l'home.

ESCENOGRAFIA

L'espai escènic està dividit en dos. Darrera la pantalla que defineix i delimita el món màgic del déu Taaroa, les profunditats de la mar, o d'altres ésser allunyats del realisme i, per altre costat, l'espai davant d'aquest "mur" on transcorrerà l'acció del narrador.

MÚSICA

Treballem la música original amb piano i l'ambient musical amb sons i músiques que són acompanyament o argument.

EFECTES ESPECIALS

Una tempesta amb vent, aigua i olor a mar. L'explosió de l'ou...són alguns efectes que incorporen l'espectador i el fan partícip directe de la història de la creació.

¹ **El teatre d'ombres arreu del món**, diferents autors, Barcelona, 1984. Edicions 62 Monografies de l'Institut del Teatre.





Equip Artístic

- **Direcció:** Joan Arqué
 - **Idea i guió:** Taaroa Teatre
 - **Actor:** Johnny Alemán
 - **Música en viu:** Moisès Queralt
 - **Llenguatge Plàstic:** Sandra Torruella
 - **Disseny de llums:** Roger Arjona/ Rafel Roca
 - **Disseny de vestuari:** Rosa Lugo
 - **Disseny escenografia:** Taaroa Teatre
 - **Construcció:** Marc Costa
 - **Tècnic:** Roger Arjona
 - **Ambient musical:** Joan Soler i Moisès Queralt
 - **Producció executiva Teatre de L'Aurora:** Oscar Balcells
 - **Coproducció:** Teatre de l'Aurora, Taaroa Teatre i Roba Estesa Teatre.
- Amb el suport de l'Institut Català d'Indústries Culturals.**
- Col·laboració de Centre Cívic de Vilanova del Vallès i El Jardí Secret.**



Curriculum

“La mà de Taaroa” és la unió d’un col·lectiu de persones vinculades al món del teatre i les arts plàstiques des de fa més de 10 anys amb una trajectòria professional que passa per diferents companyies i llenguatges.

JOAN ARQUÉ I SOLÀ - direcció. (Badalona, 1974): Actualment cursa la llicenciatura de Direcció i Dramatúrgica a l’Institut del Teatre. Estudia art dramàtic al Col·legi de Teatre de Barcelona i pallaso amb Joan armengol, Philippe Gaulier, David Gol i Jon Davison entre altres.

Ajudant de direcció de Julio Manrique a “*L’Arquitecte*”, Teatre Lliure, ha dirigit l’obra “*Roba Estesa*” de Cia. Roba Estesa, l’espectacle “*dóna’m la lluna*” dins el cicle de poesia del Pont del Petroli al Teatre Zorrilla de Badalona.

Com a actor treballa sota la direcció d’Oriol Broggi a “*Natale in casa Cupiello*” i “*La bona persona*”; o amb el pallaso Monti a “*Klassix Clowns*” entre altres.

MOISÈS QUERALT FRIAS – (Badalona, 1977): Estudia bateria de forma autodidacta i ho complementa amb estudis a l’Escola de música de Badalona i professors de percussió com Marc Vila i Tito Busquets. Fa cursos de màscara i pallaso amb Jon Armengol. L’any 2007 participa en l’expedició de PSF a Pisco, Perú, com a pallaso de la companyia De Mortimers.



JOHNNY ALEMÁN – (**Barcelona, 1976**): Estudia pallaso amb Joan Armengol, Moshe Cohen i David Gol entre altres. Fa cursos de tragicomèdia i mim corporal dramàtic i cursa estudis de S. Stanislavski al Col·legi de Teatre de Barcelona amb Boris Rotenstein. És membre de la companyia De Mortimers. A més, participa en projectes musicals com el disc de Pau Riba “**Virus Laics**” o els espectacles “**Jisàs de netzerit**” i “**Metralletes TT**”.

SANDRA TORROELLA - Estudia Arts i Oficis, especialitzant-se en Disseny gràfic. La seva inquietud per diferents formes d'expressió la porten a investigar altres llenguatges com la dansa, el teatre i el clown.

Treballa i Col·labora assessorant en llenguatge plàstic amb companyies i artistes com: De Mortimers, Pallassos sense fronteres, Circ cric o Pau Riba.

Ha treballat, a més, en el camp de l'ambientació, el vestuari, i l'atrezzo per a diferents programes infantils de titelles com “Los Lunnis” de Televisió Espanyola, o per a productores de publicitat.

Una producció de :



Amb el suport de:



i la col·laboració de:



i EL JARDÍ SECRET.